

om ansættelse til det ved revalideringscentre, børneværnskonsulentembeder og mødrehjælpsinstitutioner ved opgaveomlægningen ledigblevne personale, som er tjenestemandsansat eller tjenestemandslignende ansat.

Forudsætningen om kommunernes ansættelsestilbud må efter lovens bogstav og ånd anses for at være bindende for kommunerne, men agtes selvsagt praktiseret under skyldig hensyntagen til de særlige forhold, der gør sig gældende inden for dette område af den sociale sektor, hvor der er tale om en nedlæggelse af visse institutioner som selvstændige institutioner og en overførelse af funktionerne til kommunerne, således at der efter bistandslovens struktur på dette punkt ikke er tale om overgang i kongruente stillinger.

I denne forbindelse bemærkes, at det i lovforslagets § 9 bestemmes, at den endelige administrative afgørelse af tvivlsspørgsmål i henhold til denne lov træffes af finansministeren efter forhandling med socialministeren, statstjenestemændenes centralorganisationer og *de kommunale instanser*.

Det stillede spørgsmål må herefter besvares således, at en egentlig „tilbudspflicht“ opererer lovforslaget ikke med — allerede under hensyn til de hermed forbundne praktiske vanskeligheder. Der er tale om en „bindende forudsætning“, som må ses på baggrund af de grundlæggende forudsætninger for hele opgaveomlægningen og samarbejdet mellem staten og kommunerne om opgaveomlægningen.

Spørgsmål 7:

Ophører kommunernes tilbudspflicht pr. 1. april 1976?

Svar:

Lovforslaget har som forudsætning, at ansættelse af personale fra revalideringscentre, mødrehjælpsinstitutioner og børneværnskonsulentembeder finder sted senest ved bistandslovens ikrafttræden fra 1. april 1976.

Såfremt personalebehovet er til stede før 1. april 1976, forudsættes ansættelse at ske på det tidspunkt før 1. april 1976, hvor behovet er til stede.

Forudsætningerne om ansættelsestilbud

fra kommunerne må således siges at ophøre pr. 1. april 1976.

Spørgsmål 8:

Hvor langt er man fremme med hensyn til at undersøge mulighederne for at anbringe det personale i staten, som der ikke er mulighed for at anbringe i den kommunale regie?

Svar:

Det er hidtil lagt til grund, at det ved revalideringscentre, børneværnskonsulentembeder og mødrehjælpsinstitutioner tjenestemandsansatte eller tjenestemandslignende ansatte personale i videst muligt omfang skulle søges ansat ved de kommunale sociale forvaltningsområder, bl. a. af hensyn til statens besparelser af efterlønsudgifter og af hensyn til, at de pågældendes erfaringer inden for det sociale område i videst muligt omfang kan komme kommunerne til gode ved personalets fortsatte virksomhed inden for det sociale område.

Det forekommer derfor hensigtsmæssigt, at de egentlige bestræbelser for at søge det personale i staten, som ikke har mulighed for at blive anbragt i den kommunale regie, anbragt på anden måde igangsættes fra det tidspunkt, hvor man har en så vidt muligt udtømmende oversigt over kommunernes personalebehov. Ifølge det oplyste vil en sådan oversigt være tilvejebragt omkring årsskiftet. Til den tid vil der fra statens side blive iværksat de størst mulige bestræbelser for at søge det personale, som ikke er anbragt i kommunerne, anbragt andetsteds i staten.

Det skal dog i denne forbindelse bemærkes, at der allerede på indeværende tidspunkt fra socialministeriets side er sket en orientering til samtlige revalideringscentre, mødrehjælpsinstitutioner, børneværnskonsulentembeder, socialstyrelsen og invalideforsikringsretten om finansudvalgets godkendelse af at ansætte 5 overenskomstansatte kontorfunktionærer i arbejdsdirektoratet og 118 medarbejdere ved arbejdsformidlingskontorerne.

Bestræbelserne for genbeskæftigelse af ikke-anbragte medarbejdere vil omfatte såvel de pensionsberettigede som de ikke-pensionsberettigede i det omfang, hvori der består mulighed herfor.